

عنوان مقاله:

ارزیابی سهم عوامل تعیین کننده نابرابری و توزیع درآمد در ایران

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی و بودجه، دوره 10، شماره 2 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسنده:

حسن زیبایی

خلاصه مقاله:

در این مقاله سعی شده است ضمن بررسی برخی از نظریه های مربوط به توزیع درآمد، با طراحی یک الگوی اقتصادسنجی رفتار شاخص های نابرابری (ضریب جینی، نسبت دهک پایینی به دهک بالایی، نسبت بیست درصد پایینی به بیست درصد بالایی) و شاخص رفاه اجتماعی طی دوره زمانی (۱۳۵۰-۱۳۸۱) تبیین گردد. روابط بلندمدت حاکی از آن است که افزایش بهره وری نیروی کار و اصلاح نرخ واقعی ارز در کشور در بلندمدت باعث بهبود توزیع درآمدها و کاهش نابرابری می شود. اما افزایش تورم و بیکاری نه تنها موجب بهبود توزیع درآمد نمی شود، بلکه تورم و بیکاری به صورت یک نوع مالیات نزولی عمل می کند و منجر به بدتر شدن وضعیت توزیع درآمد می شود. همچنین نتایج مدل حاکی از آن است که افزایش بهره وری نیروی کار و بهره وری سرمایه باعث بهبود رفاه اجتماعی می گردد، در حالی که تورم و بیکاری اثر منفی بر رفاه اجتماعی دارد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1210411>

